

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyanthea, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Paruus, Paruulus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

Patrolo fordior. Πατρολόιος φούδωρίος.
 In dicitur quidem, sed oppido quam fordium ac parum.
 Nephaliu sacrum. Νεφαλίος θυρία.
 De conuiuio abstemio non inepte dicitur, aut de conuiuio uehementer frugalis sobrius.
 Caninum prandium.
 Dicebatur abstemium, & in quo nullum vinum biberetur, propterea quod canes a vino abhorrent. Ein Hundeszech.
 Cereri sacrificant.
 Quemadmodum Graeci dicunt ισία θύον. Id est, Lari sacrificant: ita Plautus propemodam indicat apud Latinos dici solere. Cereri sacrificant, si quando in conuiuio vinum deesset, propterea quod in huius sacris nefas esset inferre vinum.
 Bos Cyprius. Κόπιος βοός.
 In britania ac solidum iaci solitum, propterea, quod Cyprii boues magis brui serantur, quippe qui stercore humano pascantur.
 Cyprio boui merendam.
 Quoties conuiuio fordidus & inspidus fordio atque inspidus accipitur conuiuio festinus eris, si ad res animi deflectatur, ut si quis apud spurcos sparge loquatur, apud indoctos indocte.
 Tolle tolle mazam quam oculiflime scarabeo. οίε' αίε' μάζα αίε' πύρρα κ' αβδάε. Arisb.
 Id usurpare licebit, quoties fordidus cibus immundo conuiuio apponitur.
 Pfyricē facta.
 Pfyra insula quae iam cum esset & perpusilla & ignobilis in contemptu uisitatae pro uerbium abiit, ut qua fordide parumq; magnifice ferent, Pfyricē facta dicerentur.
 Paruo empta carnes, τὸ εὐνοῖον κρέας οἰ κίνας ἐδύλον.
 Quidam putria emant opsonia, ne plusculum infamant numerorum. Ea quum nullus attinere, canibus edenda seruantur.
 Pfyra Bacchum. Πύρα τὸν Βακχόν.
 Dicitur nam adagium, ubi uinum appositum in conuiuio uenud gustat, aut de fordido apparatu.
 Tenuiter diducis. ἄντ' ἔχειν. Suidas.
 De is, qui pauperum more tenuiter uicitant.
 Sacrum sine fumo. ἀκαπτός θυρία. Lucian.
 De nimium tenui conuiuio. Et in quo nihil cocti obsonij apponitur.
 Nephalia ligna. Νεφαλία ξύλα.
 Dicit posse uidetur in abstemios, & ab omni uoluptate procul auenos.
 Carica uictima. Κακίον θύμα.
 De macilenta hostia, mimimeq; esculenta dicebatur. Non inconuine torquere ad cibum appositum, inspidum, & quem nemo uelit attingere.
 Phalictarum sacrificium. Φαλικτῶν θύμα. Zenodot.
 Sordidum ac tenem sumpsum hoc adagio significat.
 In sinu manum habere. ἐν κόιλῳ χειρὸς ἔχειν.
 In sinu manum habere, nominauit Theocritus tenaces & ad latigendum pigros.
 Lari sacrificant. ἔστι θύον.
 In tenaces dicitur, qui de se is nemini quicquam impertiant: aut in copuuis edaces, qui nihil de apposis epulis mittunt amicis, neq; quicquam faciunt reliquum.
 Es gibe alles geen an ihnu außgenommen die Nand.
 Et ist sciaes Guts so milt. als S. Leonhard seines Eysens, der gibt etnem man schle es ihm danq.
 Et ist Eostfren, wie Pfaff Mangolt / der as die Esch / vnd gab die Schalen zu Altnosen.
 Πουκαλῶν υἱός.
 Graeci pro uerbali conuiuio fordidos & impendios parcos ποτακῶν δόλους appellabant, dullo cognomine ab is, quibus sordes in unguibus resident. Nam potus propterea res fordidas significat.
 Canens vitæ palmum ad anethum. ἀδ' ἐν τῷ σπιδάμῳ τὸ βίον πῆος ἀνθῶ.
 De parco dicitur, qui tenui re leuiculaq; transigit uitam, atque interim existimat se laute uiuere.
 Tanti pena. Ταντῶν οὐ τιμωρίε.
 De is dicendum, quibus ad sum quidem bona, uerum his frui negatum est.
 Conuiuia non conuiuia.
 In enim qui accumbit quidem in conuiuio, uerum spectator durissimae eorum, qua apponuntur, quadrabit illud Homeri:
 Κεί' ἀ' ἀνοῖτος, ἀπ' ἀνοῖτος ἰδ' ἄνοῖτος ἠδ' ἀνοῖτος.
 Incautus & impulsus paruq; cibosq;
 Accubuit.
 Sacra nihil sunt, praeter malas & cornua. τὰ θύματα ἂν ἰστί, πλὴν γ' ἰνεία καὶ κίρατα.
 De macilentis. Trahetur non inconcinniter ad cibum minime esculentum.
 ¶ F A B V L A.
 Fama est, quod cum uidisset quidam alterum argenti multum ferre, rogauerit cum ut sibi mutuo daret, cum faenore reddendum. Ille uero noluit, ut qui nulli fideret, iuaretque neminem. Itaque quodam in loco argentum recondit, quod alius cum animaduerisset, suffuratus est. Reuerus ille postea, qui pecuniam absconde-

rat, nihil inuenit: unde magno dolore motus est oblatum alius, tum quia roganti non mutuo dederat, quidem ei salua mansisset, & insuper attulisset, locum, in quo differ in uirum cui mutuari prius noluerat, infortuna plorauit, utpote qui peccasset: & penitere se dicit quod fecutus, sed in grati fuisse, & proius ei argentum omnino eodem in loco a se fuisse depositum. Ommino enim, in quibus quidem argentum, eo uterbaris. Quomobrem etiam putaueris te uilla re priuari. Illud etenim quo quoque rursus est, nihil siue praesens sis, siue abfens, magis mouetur. Nam cum Deus alicui non perfecte bona largiri uoluerit, pecuniarum copia, bona mentis facit inopem: aequa uero tero utriusque priuat. Antipho. apud Strab. serm. 15. de perant.
 Vide A. Arctia, Frugalitas, Lxxxi.

Paruus, Paruulus

DEFINITIO ET ETYMOLOGIA

Paruus, exiguus, non magnus, minor natus. Verbo hanc paruus fuit, minor fuit. De qua uerbo dicitur. Hinc fortasse rixos filiolus.

BIBLICI LOCI

Parui dicti fideles, non atatis, sed tantum pro ueritate. 18.6. parui per concessionem Apostoli a Christo dicitur. mirum coram mundo uiles & abiecti, 10.4. Paruulus pro quoquam ita se demittente, ut puerum deceret, & hinc mine omnes ut continentur, 10. Paruuli in Christo, 10. uilis legendum Deuteronomium, Deut. 31.12.

PATRVM SENTENTIA

Sapientibus & prudentibus irridendis, arrogantibus, uere autem tumentibus, Christus oppoluit mundum non prudentes, sed paruulos, qui sunt paruuli hominum. Verbo dom. serm. 8.

Simeon portabat a quo portabatur. Quantas habet magnus! quam paruus factus erat! Paruus factus, portabat. Quid est paruus quarebat? Non superbus, sed humilior. Idem serm. 20. de tempore.

Cum Dominus id a nobis exposcit, ut ad puerorum nem accedamus, non id exigit ut redcamus ad infantiam, modum ipse. Nicodemus inflat, exultans: uerum ut comparabne genuis, sicque nos comparemus, ut puerilis in paruitas inuit. Atque hoc per ea quae dixit, ostendit. Non enim paruuli efficiamini: sed, sicut paruuli nimirum humilitate, siue imitatione declarans. 174. Pelystia lib. 1. cap. 1.

Paulus nos admonet, ne sensibus pueri efficiamur, ad paruuli simus, sensibus autem perfecti. Neque enim hoc probitatem abstergamus, atq; ad puritatem & caliditatem rescamus, ut aut mentis perfectionem assequamur, aut ad perfectum atque operarium inconsubilem subuectamur. 174. 44.

Paruulus in oculis satis est, qui in eo quod sententia rat, impari se alienis meritis pensat. Nam quali gratia dicit, quisquis se super aliena merita elatione cogitauerit. Greg. in lobum. in lib. 34. cap. 14.

Paruulus datus est paruulis, ut magnus deturpatus, & qui iustificat paruulus magnificet postmodum & gloriosus gloriosus. Bern. in uigil. natal. dom. serm. 4.

Dicitur a me (inquit Christus) quia mitis sum & humilis. Gemina paruitas, humilitas & mansuetudo. Illa inuenit, ubi rior paruitas, utraque tamen non paruus uirtus est, nec paruuus ille tam magnus, uincum magisterium proficitur. 174. in purific. B. Mariae.

POSTRVM DICTA

Hor. Carm. 16.
 Viuit paruo bene, cui paternum
 Splendet in mensa tenui salinum.
 Nec leues somnos timor, aut Cupido
 Sordidus aufert.
 Idem Carm. 24.
 Campefres melius Scythae,
 Quorum plaustra uagauit trahunt domo,
 Vinunt & rigidi Getae:
 Immetata quibus iugera libera
 Fruges, & Cererem ferunt.
 Nec cultus a placet longior annus:
 Desunctumq; laboribus
 Aequali recitat sorte uicarius.

PC

POLY

